

Forsvarer imod Ministeriet og Geheime=Statsraadet o. s. v. Der kan deri være noget „Opføstende“ for de Personer, der indtage denne Stilling, men jeg troer virkelig, at det Opføstende berøver paa et Selvbedrag. Jeg for mit Vedkommende kunde maaffee ogsaa ønske, at den Bestemmelse ikke stod i Forfatningsloven, at Thronfølgeren skal sidde i Geheime=Statsraadet, men jeg finder den paa ingen Maade farlig. Jeg finder, at det kan have den allerstørste Betydning for et Land, at Thronfølgeren itide bliver bekendt med Regjeringsagerne; jeg troer, at Thronfølgeren derved, at han bliver bekendt med Regjeringsagerne og at han sidder i det Geheime=Statsraad, i Virkeligheden bliver langt mindre farlig, end om han stod udenfor samme og frit kunde machinere, om han havde en saadan Hensigt. Jeg troer, at det, at han bliver trukket med ind i de Beslutninger, der tages, vil bidrage til at tillintetgjøre de store Forventninger, som der ofte knytte sig til en Thronfølgers Navn. Det, at han ved sin Deelagtighed i Beslutningerne maa følge med Begivenhederne og maa indlade sig paa de virkelig foreliggende Spørgsmaal, gjør, at han ikke kan sige: „saaledes og saaledes vil jeg gjøre, naar jeg bliver Konge; saaledes og saaledes vil jeg indrette det“. Lad os antage, at det Tilfælde indtraf, at der var en Thronfølger, som nærede statsfarlige Planer, som nærede f. Ex. Slesvigholsteenske Anskuelser om at gjenoprette en Union af et Slesvig=Holsteen ligesoverfor Danmark, og jeg spørger da, var det ikke det bedste Middel til at modarbejde hans Anskuelser, at der blev givet ham Leilighed til at sige sin Mening med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal og komme frem med sine Planer? Var det ikke det bedste Middel til at overbevise ham om det Feilagtige i hans Anskuelser? Man huske paa, at det er Thronfølgeren, der om kortere eller længere Tid vil komme til at herske, og maa det da ikke være langt vigtigere at lade ham komme til at gjøre sine Anskuelser gjældende, medens han endnu er Thronfølger, for at de kunne blive berigtigede, inden han selv tager Regjeringens Tømmere. Jeg finder netop, naar man sammenholder §§ 14 og 15, ifølge hvilke Kon-

gen snart kan bruge Geheime=Statsraadet, snart kan bruge Minister=Conferencer, at der er givet H. Majestæt al ønskelig Frihed; og skulde der undertiden ved et eller andet Tilfælde, som jo kan indtræffe, være en enkelt Tidsperiode, i hvilken Kongen ønskede mere at at støtte sig paa de af ham valgte Raadgivere, saa aabner jo Minister=Conferencerne, der omhandles i § 15, det bedste Middel dertil, da han jo derved har 2 Maader, hvorpaa han kan lade Sagerne behandle. Jeg kan saaledes for mit Vedkommende ikke finde andet, end at det, som man har stillet op mod §§ 14 og 15, er meget uholdbart, og at hele dette Forsvar for Kongen og Kronen og Paastanden om, at hans Magt skulde være indskrænket o. s. v. er Noget, som aldeles Intet har at betyde.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Tscherning: Jeg har ikke sagt et Ord imod at have Thronfølgeren med Kongens Billie i Geheime=Statsraadet, men jeg har kun talt om at have ham der imod Kongens Billie.

Udenrigsministeren: Da jeg sidste Gang havde den Ære at tale her, sagde jeg, som vil sees af Rigsdagstidenden: „Det er derfor ikke rigtigt, hvad der her er sagt i den Retning, og det har gjort mig meget ondt at høre det, fordi det har været Paastrub, som ere brugte fra en anden Side, ikke her i Saalen, men paa et andet Sted, for at skule de egentlige Bevæggrunde til at modarbejde Forsatningen.“ Det gjør mig ondt at sammenligne disse Ord med de Uttringer, som min høitærede Ven, Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i sit overordentlig varme Foredrag idag har sagt i den Anledning. Jeg vil derfor hellere overlade til ham selv at gjøre det.

J. N. Hansen: Jeg kan dog ikke efter den stærke Udtalelse fra den ærede Rigsdags-